

Dromerig-wiegende liedjes begeleiden filmpjes over het alledaagse leven

Klassiek

Teitur, Nico Muhly en Holland Baroque Society: 'Confessions Tour'. Wo 25/11 in Muziekcentrum Frits Philips, Eindhoven. Herhaling; 27/11 Enschede; 28 Utrecht; 29 Arnhem; 30 Amsterdam; 1/12 Groningen; 2 Tilburg. Info: www.hollandbaroquesociety.com

Componist Nico Muhly is hot. De jonge Amerikaan heeft zijn reputatie te danken aan zijn filmmuziek ('The Reader'), aan zijn arrangementen (Björk, Lou Reed en Antony & The Johnsons), aan zijn jongensachtige uiterlijk en niet in de laatste plaats aan zijn muzikale taal. Muhly is een soort ekster onder de componisten: eentje die valt op glimmende klanken, die steelt wat hij kan en daar vervolgens zijn eigen welluidende stukken mee bouwt.

Het Eindhovense Muziekcentrum Frits Philips houdt wel van dat soort breed onderlegde klassieke musici die knipogen naar de popmuziek

Door Muhly de komende drie seizoenen *composer in residence* te maken, steekt het zijn nek uit voor nieuwe muziek die verder kijkt dan de aangeharkte perkjes van de klassieke muziek.

In 2008 koppelde het Muziekcentrum de Amerikaan aan de Faeröer singer-songwriter Teitur en aan het avontuurlijke jonge Nederlandse gezelschap Holland Baroque Society (HBS). De neobarocke minimal popsongs van die combinatie werd woensdag voortgezet in de aftrap van de 'Confessions Tour'.

Via internet werden mensen uitgenodigd filmpjes van hun dagelijkse leven in te zenden. Teitur en Muhly maakten daar de 'soundtrack of your life' van: bij de vaak grappige filmpjes schreven ze tekst en muziek. Intiem en het leven van alledag uitvergrotend tot concertzaal-niveau, met de gitaarspelende Teitur tussen de staande spelers van HBS. En met Muhly als dirigent.

Je zag een wellustig rokend meisje

in een badkamer terwijl Teitur zong 'I always like to smoke in the summer, because I'm happy'; een ander filmpje liet een camera op een draaiend sushi-plateau langs de gezichten van een etend gezelschap gaan ('If I were a sushi-roll').

De dromerig-wiegende liedjes van Teitur pasten in al hun richtingloosheid prachtig bij de vaak gekke filmpjes – terwijl Muhly een pastorale sfeer opriep in zijn arrangementen voor de strijkers, het klavecimbel, de luit en de blokfluit van de HBS.

De opkomst van het ensemble verliep woensdag wat rommelig. En het was jammer dat het ensemble niet wat spannend barokrepertoire als tegenvoeter voor de hedendaagse confessies speelde. Maar daar stond de manier waarop HBS de songs uitvoerde tegenover. Die zou je barock kunnen noemen: strak swingend, met een lekker archaisch randje.

Anthony Fiumara